

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség 4. kiadói hivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Új ember.

A nagy és örök adventi várakozásnak legelső szava, figyelmeztetése, üzenete: „Induimini novum hominem” — „Iduimini Dominum Jesum Christum.” — „Alakítsátok magatokat új emberré!” — „Öltsétek magatokra az Úr Jézus Krisztust!” Új embertípust sürget az evangélium. Meg is adja mindjárt a mintát; az Úr Jézus Krisztus személyében, életében, példájában, tanításában.

Sokat beszélünk ma kereszténységről, hiszen jelszavainknak minden kapcsolatában szerepel a keresztény szó. Kereszténynek születni, lenni nagy ajándék, kegyelem, szerencse. Földi és örök élet boldogság biztosítása, Krisztustól adott, szerzett, számított megváltottság. De, hogy e megváltottság valóban üdvösség és örök üdvösség legyen, ahhoz a készen kapott adottságokon, a kegyelmi eszközökön kívül minden embernek saját munkája is szükséges. A kereszténység készen áll, az ember beleszületik, a kereszteléskor megkapja, de annak gyakorlati tartalommal való kitöltése, Krisztus példájára, tanítására, parancsaira való átdolgozása, meggyúrása, kidolgozása minden embernek külön-külön sajátmaga munkája és egyúttal életfeladata. Eppen ez az emberi élet értelme.

A kereszténység készen áll 2000 esztendő óta. A belézületett embert segíti ez a keresztény keret, a keresztény szülők, hagyományok, emlékek, a keresztény társadalom, az egyház templomaival, predikációival, általa kiosztott kegyelem eszközeivel. Az ember azonban gyarlónak, ösztönösnek születik és gyarlóságai, ösztönös élete által állított akadályt a fentebbiek segítségbevételével sajátmagának kell elhárítani s sajátmagát a krisztusi életforma ruhába öltöztetni.

Az örök isteni terv szerint Krisztus a teremtett világ megváltója, királya, bírója, célja és jutalma. A kereszténység elvein, parancsolatain, történetén, a krisztusi kegyelmeken gördül tovább a világ Istentől megszabott tökéletesedése és végső célja felé. Öltsük valóban magunkra gyakorlati életünkben a hamisítatlan krisztusi öltözetet. Uljünk fel a tiszta kereszténység vonatára s akkor isteni terveken, Krisztus útjain robogunk tovább s utunkat életsiker, életboldogság kíséri és koronázza.

Új embertípus.

A csillagászat beszél világevről vagy másként platói évről, amely idő alatt a föld tengelye a Zodiakusban: az állatövben egy teljes kört ír le. Ennek az ideje 25.8000 esztendő. Ennek a világevnek, világhónapja is van. Ennek ideje kb. 2100 esztendő. Az új világevnek és világnapoknak a beköszöntét állítólag a föld és az emberiség történetében mozgalmak, változások, új korszakok, katasztrófák kísérik. Állítólag most fejeződik be egy régi világev és most napjainkban kezdődik egy új világhónap. Tehát már maga a csillagászat is jelentené az új korszak virradását.

De napjaink története is azt mutatja, hogy az utolsó 25 év és azalatt lejátszódott két világháború új korszakot van hivatva kialakítani. Ropog, reccog egy régi világ összes eresztékeiben és katasztrófáján, pusztulásán keresztül egy új korszak hajnala biztat. Jelszavaival, terveivel tele van már az egész mostani világ. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy a legszentebb jelszavak és tervek is csak akkor válnak valóra, ha azt a gyakorlati életben az ember, a teremtés ura és koronája megvalósítja. A legszentebb jelszavak és tervek is isteni elgondolás szerint — talán néha sugalmazásra is — emberi agyból pattanak elő, de megvalósulásuk is emberi akaratba és emberi kezekbe van bízva. A jelszavakból, tervekből annyi válsul meg, amennyit az ember meg akar és meg tud valósítani.

Az ember pedig születésén fogva gyarló, tökéletlen, borzasztóan ösztönös. A kézbekapott dolgokat eleinte imádja, aztán megunja, végül pedig elrontja, összetöri.

Új jelszavakat, terveket, ideákat csak új emberek, magukat megújított emberek, új társadalom, új emberek által megújított új társadalom tud eredményesen valóra váltani.

Új világot akarunk magunk részére teremteni s formáját, tulajdonságát jelszavakkal hirdetjük: nemzeti szocializmus, közösségi forma, családmentés, nép politika, új munkarend, stb. Szent jelszavakat csak új emberek tudják megvalósítani egy új társadalmi formán keresztül.

Termeljük, neveljük ezt az új embertípust!

Új magyar fiatalság

Passzív vagy aktív legyen? Szó szerinti fordításban e két latin szó így hangzik: szenvedőleges vagy tevőleges legyen? A *passzív*, a szenvedőleges típus: lagymatag, szemlélődő, álmodozó, puha, tunya, lassan mozduló, nyavajgó, csak bírálógató, kritizáló, a legszentebb eszményeket csak meghallgató, de rajtuk csak bologató, kényelmes, megpróbáltatásokat nem tűrő, kezdeményezési erővel nem rendelkező, nem kitartó. Az *aktív* vagy tevőleges típus: az eleven, temperamentumos, lendületes, lelkesedő, mindenre kész, munka nélkül élni nem tudó, mindig tervet kovácsoló, folytonos kikezdésben élő, kiáradó erejű, alkotni tudó, kezdeti munkához hű, abban kitartó, akadályoktól meg nem ijedő, támadó szellemű. Az ilyen típus, akin az *isten* képmása valóban kiverődött: a szüntelen teremő gondviselő Isten areculata. Az ilyen aktív típus a boldogabb jövődőt megteremő új magyar ifjúság típusa, formája. Ezt a formát várjuk, keressük, neveljük, őrizzük, elindítjuk, útját imádszággal kísérjük.

A magyar életben annyi baj van körülöttünk, a nyílt és földalatti ellenfél állandóan dolgozik. Telítenek bele suttogó propagandával, határainkon kívül és belül fenyegető, nyugtalan, morgások hallatszanak. Ne érjük be az egyszerű tudomásvétellel, kritizálással, szidással, fenyegetőzéssel. Áradjon ki a nemzet kaptárjából az új magyar típusú magyar fiatalság az örök ifjúság ragyogó fegyverzetében, tele életkedvvel, friss energiával nemzetéhez, fajtájához, ideáljához töretlen hűséggel, áldozatos önzetlenséggel, erejének a tudatában, Isten mellénkállásának a hitével! Hadd ragyogjon fel az ország sok felhővel árnyékolt areculata! Hadd szemléljük gyönyörködve, mint kap

lábra, szárnyra közülük kettő, négy, tíz, húsz, száz és ezer. Amuljon el rajtuk az egész világ! Irják be újra Európa történetébe a magyar fajta szépségének, soha nem fárado ifjúságának, Európáért ezer vért áldozó küzdelmeknek keresztül is töretlen, friss ifjúságának halhatatlan versonait. A nagy magyar írja nemzetének ifjúságáról: „... kik Európa homlokán tomboltak!... Szálljon fel megint a magyar ifjúság Európa homlokára s ragyogjon ott, mint a megbékélésnek, szebb jövőnek megmunkálásába fogó nemzetek biztató, tündöklő esilaga!

S ez az örök magyar életeréből kikelő új magyar ifjúság *keltse újra egyleteit*. Söpörje el a ványadt, nyafadt, passzív, tétlen, csak kritizáló, erőtlen, ideátlan, lélek nélküli egyleti formákat. Álljon talpra, fogjon össze kettő, négy, tíz, tizenöt új típusú aktív magyar ifjú magyar egyleteinkben. Töltsék meg egyleteinket friss kedvvel, új energiákkal, bátor kikezdésekkel, nagyvonalú, céltudatos munkával, nemes magyar úrhoz méltó viselkedéssel, áldozatos önzetlenséggel! Ragadják vállukra az egyleti életet, röpsíték előre. Rendezzenek, szervezzenek, tartsanak üléseket, hangversenyeket, tanfolyamokat, daloljanak, masírozzanak. Masírozzanak be egyleteink közületébe, falvaik, városaink, közéletébe.

A bank szakmában is van *aktív* és *passzív*. Passzív a szenvedőleges vagyon: vagyis a hiány, az adósság. Aktív: a tevőleges vagyon, a tényleges vagyon. A nyafadt fiatalság a nemzet hiánya, teherétéle. Az aktív fiatalság a nemzet legdrágább vagyona, amellyel az *új magyar ezencesztendő megvásárolható*.

Új közösségi forma.

A kölni sajtóvilágkiállításon mondotta Schreiber német egyetemi tanár a következőket: „A háború és forradalmak után valamilyen *más társadalmi formát*, szervezkedést keres az ember mintaképpül és megtalálja a *katolikus legényegylet* régen fennálló szervezetében, amelyben az ember megkapja és átéli a *család*, a *faj* és *hazaszeretet* eszméinek teljes melegét és legbensőbb nagyszerűségét.“ A katolikus legényegylet szervezetét, formáját a keresztény társadalmi forma „*gyémánt*“-jának nevezi. Már ez a megnyilatkozás is azt jelenti, hogy mi legényegyletiek *hozzá tudunk szólni és hozzá szólhatunk* az új közösségi forma kialakulásához.

A legényegyleti szervezkedési, mozgalmi forma a *legszentebb közösség*: a *családon* alapszik, a családalapítást tűzi ki célul és egyleti és egyesületi családi közösségen felépülő *nagy közösségi formáért*, rendért alapítottatott, dolgozott, dolgozik és harcol. Kolping nemcsak Legényegyletet akart alapítani, hanem a legényegyletek útján és segítségével és tagjainak: az akkori munkások útján és segítségével *új társadalmi rendet, új közösségi formát* teremteni új, krisztusibb világ számára.

Katolikus legényegylet négyes programpontja örök isteni gondolatokon és természeti törvényeken

alapszik. Ezek a következők: Istennel való együttes, család, hivatásos munka, közélet. Ezek minden időben újak, az emberi társadalom alapjai, tehát változatlanok, kikerülhetetlenek és isteni szükségessérről megvalósulók. Ezeken gördül tova a világ.

A legényegylet *fiatalokat* nevel. A született gyarló, ösztönös emberből, krisztusi életformába próbálja öltöztetni őket. Ezek a fiatal emberek, újjáteremtődött emberek alakítják a világot, annak új közösség formáját, görgetik tova a világot, valószínűleg meg az új jelszavakat, teszik új erővel töltötté, reményteljessé, gyümölcsözővé, boldogítóvá az új világrendet. Ilyen címen igazán hozzá tudunk szólni és hozzá szólhatunk az új közösségi formához.

Az új s valóban boldogító közösségi forma kialakítóinak egyik legfontosabb és legszükségesebb jellemvonása: az *áldozatos típus*, az *önzetlen ember típusa*, a közösséget önzetlenül, áldozattal, fiatalos kedvvel és lendülettel szolgálmi akaró új fiatalság. Ezt igazán a legényegylet tudja nevelni és az új világrendnek ajándékolni adni. A legényegylet, amelynek legelső jelszava és tevékenységi formája önmagát a világért utolsó csepp véréig áldozatul adó Krisztussal való együttes: Krisztus és én, mi ketten masírozunk az örök élet útjain.

1942. december 6.

Új magyar közösségi forma éleszökkenése.

December 6-a piros betűs ünnepnap a nemzet naptárában. E napon minden évben hódolattal fordulunk nemzetünk Istentől ajándékba kapott Vezérére: *Főméltóságú Kormányzó Urunk* felé névünnepe alkalmából. Ez évben is ezt tesszük, töretlen hűséggel állunk Körülötte, hódolattal tekintünk Rá és ünnepeljük Öt. Ünneplésünk szerény a külsőségekben a grász miatt, mely *Főméltóságú Urunkat* érte. De annál mélyebbé, őszintébbé és eredményesebbé szeretnénk tenni befelé. Ajándékot szeretnők biztosítani magunkból Számára. Új típusú magyar ifjúhoz méltó lendületes éleszökkenés az áldozatos magyar munkában hűséges kópiaázása annak a ragyogó példának, melyet *Főméltóságú Urunk* Istentől megáldott hosszú országlása idején mindnyájunknak adott, akár ez az ajándék lenni. Ő a legelső férfiak nemzetek a *fokozott áldozatban, fokozott munkában*. Szívüinkből, akaratuinkból nyújtjuk feléje lelkes fogadkozásunkat: az Ő példája nyomán *fokozott áldozatot, fokozott munkát, fokozott fegyelmet* akarunk kikelteni életüinkből, bevinni az új magyar közösségbe és kiharcolni velük a sötét idők felhőin is felénk verődő, villanó, új magyar jövőndő boldogságát.

December 6-a legyen *ünnepnapja*, különösen ezéyben *minden egyetűnknek*. Tartsunk mindenütt innapi gyűlést. Dobjuk be a közösség tudatába a *fokozottabb áldozat, fokozottabb munka, fokozottabb fegyelem gondolatát* és ennek végzetes szükségességét. S lendítsük magunk után fiatalságunk minden szépségével és erejével községűnknek, városunknak sokszor oly nehezen megmozduló tömegét. Ertsessük meg velük, hogy most talán a magyar jobb lét vagy rossz lét sorséról van szó. A nagy európai célok közül mindjobban élénk tűnedeznek, sőt élénk tornyosulnak különleges nemzeti, magyar céljaink. Talpraállásra, munkába állásra, erőmegfeszítésre sürgetnek és eszközül ajánlják: a *fokozottabb áldozatot, fokozottabb munkát, fokozottabb ön- és közfegyelmet*.

A legényegyleti ifjúság, az új nemesek, új magyar fiatalság típusai, megértjük az idők szavát, az élen akarunk állni s töretlen hűséggel követni a példát, melyet *Főméltóságú Urunk és Vezérűnk* nekűnk adott.

Új fiatal erő a régi vártán, dr. Patton János a pécsi egyházmegye új elnöke

A legényegyleti mozgalom püspökvédője: *Virág Feren*c pécsi megyepüspök, legényegyleti püspökatyánk dr. Patton János pécsi elnök személyében új egyházmegyei enököt állított a gyönyörű multtal, tradíciókkal rendelkező pécsi egyházmegyei egyletek élére.

Új egyházmegyei elnökűnket az egész szövetség nevében igen nagy örömmel, meleg szeretettel köszöntjük. Nagy öröműnk a krisztusi papnak, a tudós főnek, a lamkadatlan munkásnak szól. Szeretűnk a legényegylet hűséges harcosának s mindnyájunkat hűséges szeretettel magához ölelő elnöknek, bajtársnak szól.

Második legényegyleti jelszűnk így hangzik: „*Elődeink értűnk éltek, mi élűnk azokért, kik utánuk következnek.*“ Mi elődők sokan élűnk s dol-

goztűnk hűségesen legényegyletűnk programpontjainak területén. A száz év története már két nemzedék vezéréit szállította a sírba vagy kezdte ki lassan erőiket. Jöjjön most az új vezéri rend, mely friss, töretlen erővel veszi át a régiektől a legényegyleti mozgalom fehér-piros, KK betűs, Krisztussal legbensőbb egyűttest jelentő zászlaját és élen állva lobogtassa továbbaz új nemzedékért.

Gyönyörű képe a zsoldárosnak a Vezérékről: „Euntes ibant et flebant . . . venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos!“ Mikor mennek, munkálkodnak talán sokat törődnek, szenvednek és sírnak . . . mikor azonban bevonulnak, soha meg nem szűnő alleluájával vezetik be a maguk mögött masírozó csapatokat! Dr. Patton Jánosban a papot és elnököt szűnk minden melegével, lelkűnk egész hitével már régen magunkhoz öleltűk. Hisszűk, tudjuk, hogy Ő megvalósítja a legényegyleti jelszűt és munkás, eredményes papi és elnöki életet fog *áldozatul adni* mindazokért, akik vele és utáná masíroznak.

Hűséges imával állunk őrt melletted!

— Lehmann Imre —

Egyszerű betegszoba. Apostoli igénytelenségben fekszik súlyos betegem a falu papja. Edesanyja, nővére szerető gondoskodással enyhítik fájdalmait és hívei imái segítik, akik nem szűnnek meg ostromolni az Eggek Urát, szeretett lelkipásztorukért.

Néhány percre beengedtek hozzám. A legényegylet látogattam meg éppen. Beszámoltam az ünnepegről, amely szépen sikerűlt, csak ő hiányzott.

Beszélgettűnk. S mintha még most is hallanám szavait, visszacsengenek fülembé azok a súlyos, értékes és meggondolandó kijelentések.

„Testvér, szeresse mindig a *Legényegyletet*, szeresse a legényeket. Higye el, nincs munka, amely annyi *igaz örömet* okozna, mint a fiúkkal való foglalkozás. 1933-ban alapítottam a Legényegyletet és büszkén mondhatom, *egyetlen egy gyűlésről sem hiányoztam*, csak amióta beteg lettem. Ha tél volt, ha sár volt, ha nem voltak fiúk, én akkor is ott voltam s *ha kettővel vagy hárommal foglalkoztam, szívvel, lélekkel tettem azt*. S látja az eredményt? Lelkes, hűséges gárda, megbecsűlik az ember munkáját s mindig láthatom a befektetett munka eredményét. Ne gondolja, hogy közbe nem jönnek nehézségek, nem szabad ellankadni. Sokszor értek *sikertelenségek*, csalódások, de ha *egy fiút* is sikerűlt különbbé tennem, ha *egy fiúnak* értékesebbé, boldogabbá tehettem az életét, már akkor sem fáradoztam hiába. Türelemmel viselem a keresztet, amelyet Isten rám mért, csak *azt sajnálom, hogy nem mehetek a legényeim közelé.*“

Ezeket a gondolatokat hallottam egy *krisztusi pap, igaz férűm és ölelten legényegyleti atya* ajkáról s magammal hoztam tanulságul. Tanulságul vezetőknek, atyáknak, legényeknek egyaránt, hogy büszke lehet az a Legényegylet, akinek ilyen atya van és büszke lehet az az elnök, aki ilyen fiúkat tudott nevelni, mint Ő.

Ezeket hoztam magammal Ullőről, a *Szabó Jenő kanonok-plébános betegágyától* és kapesolom az ő fiainak buzgó imádságához a Központ fohászait az igazi legényegyleti atya példáját nyújtó elnökért.

Maradjunk hűek programmunkhoz!

Mádl János, a K. I. O. Sz. elnöke

A legényegylet százéves programjának erőteljes kimunkálása és végrehajtása soha nem bírt olyan fontossággal, mint napjainkban. A kézműves iparosság életében szomorú tünet tapasztalható. Az *utánpótlásban* nagy visszaesés állt be, de a meglévő fiatal segítők soraiiban is rohamosan terjed a *munkaerőkoles meglazulása*. Sok dolog iránt mutatnak érdeklődést, csak éppen hivatásuk, szakmájuk iránt nem. Ez annak szomorú következménye, hogy szakmájukat nem is értik. Ezért tömegesen hagyják el mesterségüket és özőnlenek az átállítás és a háborús helyzet következtében beállt kistisztviselői úgynevezett nyugdíjas állások lehetőségei felé. Nem vállalják a tanulási szorgalmat és az átmeneti küzdelmeket, melynek árán eljuthatnának az életben elérhető *legszebb pozícióba*: az önálló, független, anyagilag megalapozott államfenn tartó és nemzetépítő kisipari existenciákba. Amint látjuk, hogy az újonnan alakuló és sok régi *munkásszervezetek* abban látják legfőbb feladatukat, hogy a munkásság előtt állandóan annak nyomorát hangoztatják és ezáltal a még bennük élő hivatás-szeretetet, tanulási vágyat és feltörekvést is kiölik. Munkájuk nyomán talán elérik, hogy szervezetüknek és vezetőinek átmeneti jelentőséget biztosítsanak de a rájuk bízott munkásoknak vajmi keveset használnak. A munkás fiatal éveit a szervezetekben céltalan politizálással tölti el és amikor eléri a férfikorot, akkor ott áll *örök proletárként*, lelkiileg és egyéni emberi célkitűzéseitől kifosztva.

Az élénk rajzolódó új világ képe már világosan mutatja, hogy a *nemzeti kultúrával* és *nemzeti öntudattal* telített és az emberi méltóság minden kellékével felruházott, *jól képzett szakemberekre milyen nagy szükség lesz, rájuk milyen nagy feladatok várnak*. Ezt az *embertípust* nevelem a Legényegylet a minden időkben és mindig legmo-

dernebb százéves programjával. Ezért ezt a programot a legnagyobb erőfeszítések és áldozatok árán is szolgálunk és munkálunk kell. E munkánkban sarkaljon bennünket az a tudat, hogy nincs ennél szebb, ennél nemesebb és célravezetőbb *nemzetszolgálat*. Ezzel a programmal és munkával a reánk bízott és köztünk élő fiatal munkás generációnak is a legnagyobb szolgálatot tesszük. Az itt töltött fiatal éveinknek áldásos hatása jelentkezni fog abban, hogy mint biztos ítéletű, kiművelt emberek indulnak el az önállósulás és a családalapítás útján. A dolgok természetéből következnek, hogy ennek jótékony hatása utódaikban, talán több generáción keresztül is mutatkozni fog.

De nem kevésbé fontos egy másik programunk szolgálata, mely szerint az ipari közélet számára hivatott vezetőket nevelünk. Ha körülmezőnk az ipari közéletben, találunk pozitív beállítottságú, eredményesen működő, alkotó egyéneket, úgy azok majdnem *kívétel nélkül a legényegyletből kerültek ki*. A legényegylet különleges nevelési rendszere kell ahhoz, hogy valakiből *minden körülmények között helytálló vezető* váljon. A mi nevelési rendszerünkben jut legtokéletebben érvényre az önismeret parancsoló szükségessége. Az első programpontunkban pedig megkapja azt a szilárd világnézeti és erkölcsi alapot, amely nélkül nem hogy tömegeket, de önmagát sem tudja vezetni. E szilárd világnézeti és erkölcsi alap az egyetlen biztosítéka az eszmék iránti *hűséggel* és a kitűzött célokért kifejtendő munkában való *kitartásnak*. Az egyesület beléletében megtanulják és megszokják a *nagyobb közösségekben* való békés együttélést s amíg a különféle tisztségeken keresztülmennek, elsajátítják a *vezetés* technikai és lélektani fogásait és egyúttal kialakul bennük a mindig nagyobb és nagyobb *felelősség* érzete és tudata.

Maradjunk hűek programmunkhoz!

— Grábits Frigyes, győri egyletünk világi elnöke —

Kolping atyánk szellemében rendeztem be életemet és a környezetemben mindig igyekeztem a *legényegyleti gondolatot* diadalra vinni. Mert a legényegylet van hivatva arra, hogy az *ipari közélet vezető embereit* kinevelje. Ezt a gyönyörű feladatát mind a multban, mind a jelenben teljesítette százszentendős programjával és olyan embereket nevelt ki az ipari közélet számára, akik mind szakmai, mind szellemi téren teljesen hasonmását adták az *igazi embertípusnak*. En fiatalaságom minden percét és minden szabadidejét ennek a gondolatnak szenteltem és most munkás 30 év után azt mondhatom, hogy *áldom azt a percet, mikor a legényegyletbe beléptem!* Most mondom szívből jövő köszönetet azért az útravalóért, melyet itt íkaptam és magamban felhalmoztam elkövetkezendő életemre, nekem *elég lesz életem végéig*. A legnagyobb munkát, a legnagyobb fáradságot nem sajnáltam soha, hogy ezt a gondolatot magamévá tegyem és hála Istennek sikerült is saját magamban kiképezni azt az embert és később másokban is elérni a kiképzést, akit Kolping

egyletében szedtem magamba az igazi eszméket, melyek örökké szent célok maradnak, melyekért Atyánk a legényegyleten keresztül ki akart és ki is nevelt. Ami eredményt, sikert, érvényesülést elértem a közéleti pályán, csak a legényegyleti szellemnek köszönhetem egyedül, mert ez adta nekem az alapot, az erőt, a kitartást és a bátorságot, hogy ki tudjak állni a legényegyleti gondolat szent eszméje mellett az élet porondján. Az itt kapott irányítást, vezetést és nevelést vittem ki az élet forga-tagába és bátran mondhatom, hogy ennek köszönhetem azt, hogy meg tudtam állni a helyemet mindenütt, ahová az élet sodort. A legényegyleti nevelés azt eredményezi, ezt tapasztaltam évtizedek folyamán, hogy egyrészt a *társadalom éltijét* és vezetőit csakis ezen nevelésen keresztül lehet kinevelni és ennek jegyében lehet elérni. Másrészt ez a nevelés a *földi szenvedéseket, megpróbáltatásokat*, küzdelmeket a mindennapi kenyérért, harcot az érvényesülésért, *legyszerűsíti* és tényleg boldoggá tudja tenni az embert itt a földön, amennyire boldog lehet egy ember földi értelemben. Azt is tapasztaltam, hogy míg sorstársaim olyan nehezen viselik el az *élet keresztjét*, addig én legényegyleti nevelésből kifolyólag könnyedén veszem az életemet, mert megkönnyítette az a körülmény, hogy Kolping Atyánk szellemében nevelkedtem és az ő

A lakosság általában igénytelen a végtelenségig. Nem ismerik a mindennapi robot utáni hetedik nap nagy jelentőségét. Apró kis faházakban laknak. A tegla ismeretlen fogalom. A falak sárral vannak behúzva. A szenny és piszok a fő ismertető jel. A szellőztetést nem ismerik. A férgek és betegségek igazi hazája. Tél folyamán az állataikat házukba vezetik. Fűtő anyaguk a tehén trágyából gyúrt és megszáritott anyag. Nemzeti és főledeiük a rozspép és a burgonya. Egy pár hétig saját szemmel győződtem meg étkezésükről, míg a falunkból ki nem telepítették őket. Még véletlenül sem láttam, hogy mást készítettek volna maguknak. Hozzá voltak szokva, hogy állataik által előállított termékeket (tej, tejfel, vaj, tojás stb.) be kellett szolgáltatni. Ezekután bátoriskodom megkérdezni: ez a sokat magasztalt és híresztelt szovjet paradicsom?

A fronton a *bajtársi egyetértés kitünő*. Mind-egyik testvére a másinak, legyen az bárki és bármilyen nemzetiségű. Nincs ellentét, mert mindenki előtt egy szent cél lebeg: Kipusztítani a vörös eszméket és annak követőit egy szebb jövő érdekében. A *ruházat és felszerelés kitünő*. Mindenki el van látva hősapkától kezdve egészen a szalmabotosig. Nem kell félni a megfagyástól. Az étkezés kitünő. Nem szenvedünk semmiben hiányt. A halál nem újság számunkra. Tudjuk, hogy *áldozat nélkül nincs győzelem*, nincs boldogabb jövő. Ha a halál kaszája megjelenik felettünk, nem könyörgünk irgalomért. Atlépjük a halál küszöbét azzal a tudattal, hogy egy szebb, boldogabb jövőért adtuk életünket.

Kedves Kolping Testvéreim! Mégegyszer hangsúlyozom, hogy ne kívánjátok az orosz paradicsomot! Ne akarjátok álatti sorsban élni! Dolgozzatok törhetetlen akarattal a belső front érdekében és megszilárdításában. Akadályozzatok meg minden felforgatásra irányuló mozgalmat. Ne nyújtsatok kezet segítségül ezeknek! Mi, akik kint harcolunk, ezt kérjük tőletek jutalmul. Ha a nagy világégésnek vége lesz, akkor egy szebb és boldogabb iparos jövőndő fogadjon bennünket.

Oh jó hozzád jönni...

Nálad megpihenni
Csendben, egyedül.
A lelkem oly nehéz.
Szemem keresve néz,
S szinte elmerül.

Utea ezer hangja,
Az élet zsvajva,
Mostan elmarad.
Csak előtted állok,
Csak hozzád kiáltok,
Várom kegyeszavad.

Hozzád jöttem, kérlek!
Oly sívár a lélek,
Töltsd be, oh töltsd be.
Elég a malasztod
A ragyogó arcod
Parányi cseppje.

Bocsáss el újra majd,
Amint lelkem útja
Benned elmerül.
Hogyha velem maradsz,
Semmi el nem maraszt,
Nem leszek egyedül.

Király Sándor.

Valahol Oroszországban.

Bajtársi szolgálat. — Tábori levelek.

Felhívjuk összes egyeteink vezetését, sürgősen közöljék a Központtal fronton küzdő bajtársaik nevét és tábori számát, hogy karácsonyra felkeressük őket legalább néhány sorral, ezzel is boldogabbá téve a távolban töltött szent karácsonyt.

*

Tábori levél. Horváth I. István honvéd.

Öszintén büszke vagyok arra, hogy én is a Legényegylet növendéke es neveltje vagyok, mert ott tanultam meg én is, mint sok barátom, emberré lenni és a közösségért doigozni. A közösség érdekében mindent feláldozni: életet, boldogságot és jólétet. Ez a mi kötelességünk, nekünk itju nemzedéknek. Ezt várja most tőlünk Hazánk szent ügye. A legényegylet családiás körében kaptam az első oktatást, amit már akkor is komolyan vettem és készenlébe helyeztem magam, hogy az első alkalmas helyzetben úgy éljek és úgy dolgozzak hazámért és az egész magyarságért, amilyen munkát és önfeláldozást kíván tőlünk. A baráti szeretetet és a bajtársiasságot a legényegyletben tanultam meg, melyet most is mint eddig is gyakorolok, itt kint a harcok mezején. Kolping testvéri üdvözléttel.

*

Tábori levél. Koleszár Ferenc, örvezető.

Szeretettel küldött csomagokatok megkaptam, nagyon köszönöm. Nem nézm a küldemény értékét, hanem azt, hogy ki küldte. Atyám helyett nevelő Atyám, testvéreim helyett Kolping testvéreim, akikkel nemrég még együtt laktam, együtt dolgoztam azért, hogy a háború befejezése után a dolgozó ifjúság és az önálló kisiparosok meg tudják állni a helyüket mindenütt. Elvégzem az itt reám bízott feladatot. Itt lehet látni igazán csúnya dolgokat, lelkeségből kivetkezett embernek a tetteit: az embereket az élet szépségétől megfosztva, Istent és a vallást csak az idősebb emberek ismerik, a nép a kulturától elmaradottan él és állati módon éli napjait. Volt Sztalinnek néhány embere, akiket megfizetett, ezek minden jóban dúsáltak. Ezek a modern vezetőemberek kényszerítették az embereket, hogy látástól-vakulásig dolgozzanak, robotoljanak éhbérért. Mi igyekszünk, hogy ezt a lerongyolódott népet, testileg-lelkileg újra felemeljük az emberi méltóság magaslatára. Ez a mi kötelességünk, szent hitet és önértetet önteni ebbe a szegény népbe. Isten Áldja!

*

Tábori levél. Németh Imre honvéd.

Úgy érzem, hogy innen a végtelen orosz rónákról kötelességem, hogy üdvözöljem a munka frontján küzdő Kolping testvéreimet és minden honfitársamat. Mi, akik itt vagyunk a világ színpadán, a dráma utolsó jelenetén dolgozunk, a győzelem után egyszer majd haza megyünk a esillagok Hadak útján. És most fennen kiáltjuk hazánk minden otthoni fiának, hogy fegyvelmezzeten, egységesen dolgozzanak a győzelem jegyében. Isten áldja a tisztos ipart!

Mi itt kint az orosz pusztaságban rendíthetetlen akarattal és hittel álltunk őrt a kereszténység védelmében és minden vörös próbálkozásnak ellenállunk, azért, hogy gátat vessünk a vörös rémnek. Minden (csopp vörünkkel meg fogjuk védeni) nemzetünket. Isten kegyelméből mindeztideig ez sikerült és reméljük, hogy acélos akarattal és kitartással továbbra is győzedelmeskedni fog a vörösök minden elsőpremi akaró támadásain. Megható ünnepségben volt részünk nemrégiben. Hósi halált halt bajtársaink iránti tiszteletből kis ünnepség keretében gondoltunk elköltöztőt lelkükre. A tisztikar és a honvédség minden tagja ezen a napon szentáldozáshoz járult és főtisztelendő főhadnagy urunk lelkesítő szava mellett, melyben buzdított bennünket arra, hogy mindenki lehet szent, főúri származás nélkül is, abban az esetben, ha megállja a helyét abban a hivatáskörben, ahová az isteni Gondviselés állította, áldoztuk elhunyt bajtársaink emlékének. Ezen az ünnepélyen eszembe jutott a mi családiás otthonunk, hol a mi szeretett Elnök Atyánk tanít, nevel minket a haza szolgálatára. Minden Kolping testvéremet szeretettel köszöntöm.

Mély felháborodással olvastuk a lapokból azt a minősíthetetlen támadást, amit az orosz gépek a katolikus egyház és a napi robot után fáradtan, gondterhelten pihenő lakosság ellen elkövettek. De hála Istennek sem az Isten házában, sem az emberek életében nem történt olyan kár, ami a biztos győzelem felé haladó háborúnak a sorsát befolyásolni tudná. Nem csodálkozunk ezen a módszeren, mert hiszen ez a zsidó politikának az igazi arca, alattomosan a barát alárcs alatt támadni és utána sajnálkozni. Ez volt 19 előtt is ezt szeretnék napjainkban is elérni, de gyenge próbálkozás az egész. Nagy örömmel olvastam az Új Nemességéből, hogy megalakult az a gárda, amely hivatva van arra, hogy országunkban megszilárdítsa a keresztény tisztas ipart és kereskedelmet és letéteményese a boldog, zsidómentes nagy Magyarországnak, amihez mi, ittlévő harcosok, Isten áldását kérjük. Hiába mi erősen hisszük itt kint és tudom, hogy az otthon és ez a világháború a keresztény világnézet kikristályosodását fogja eredményezni, mert igaz ügyért folyik a harc és ezt meg is kell nyernünk és meg is fogjuk nyerni. Isten áldja a tisztas ipart és kereskedelmet.

EGYESÜLETI ÉLET

BUDAPEST (Központ). „Szabók napja” folyó hó 22-én, vasárnap tartotta meg a Központi Legényegylet a „Szabók napját”. Eddigi célnapjainkon tudtuk ugyan, hogy a legények kivétel nélkül megjelennek a kápolnában a misén, de valahogyan eltűntek a többiek között. Eppen ezért örvendetes volt a szabócéh újítása, akik a szentmise előtt vonultak be közösen a kápolnába. Elöl öreglegényünk a zászlóval és utána fegyelmезетten kettős sorokban mind a legények. Végig sorfalat álltak a székek mellett és egyszerre megtöltötték a kápolnát. Nem az volt itt a jelentős, hogy 30-an egyszerre vonultak be, hanem, hogy élettel töltötték meg a levegőt. Zászlójukkal, munkájuk jelvényével behozták egész fáradozásukat, heti vagy nem is heti, egész félévi munkájukat, hogy célnapjuk kezdetén Krisztus, a munkás Krisztus áldja meg őket.

Amint a szentmisén Urfelmutatás alatt meghajolt a zászló, úgy hajoltak meg a térdek és hódoltak a szívek Krisztus Királynak és példaképük előtt. Akinék megköszönték ezen a napon a segítséget és kérték kegyelmeit a jövőre vonatkozólag. Szentáldozásukat pedig fronton küzdő bajtársaikért ajánlották fel.

Az oltár előtt a térdeplőn ott imádkozott a Don partjáról hazatért bajtársuk, akinek ajkáról sok-sok bajtárs hálája és könyörgése szállt a Mindenhatóhoz.

A családi közösség, a bajtársias szellem ezen megnyilatkozása örömmel töltötte el mindnyájunk szívét s bizonyára a többi céheknel is követségére fog találni ez a nemes példa.

ÜLLŐ (Váci egyh.). Az üllői Katolikus Legényegylet benőses ünnepség keretében szentelte fel dékánja, Hegyi Imre által ajándékozott Szent Imre szobrot. A Szabó Jenő kanonok-plébános által alapított és irányított egyesület értékes munkájának eredménye volt az ünnepség, ahol nagyszámú közönség jelenlétében Tóth Péter segédlelkész áldotta meg és adta át a szobrot. Dobos Imre világi elnök meghatott szavakkal köszönte meg és vette át az ajándékot. Az ünnepi beszédet Lehmann Imre, az Országos Központi Katolikus Legényegylet prefektusa tartotta. A műsor keretében Germann László, mint pálos szerzetes olvasott fel szent Imre életéből nagy átérzéssel. Csilling Béla 2 szavaltával nagy tetszést aratott, különösen mikor saját versét adta elő. Tóth József Sik Sándor „Hiszek” c. költeményét szavalta. A mély gondolatokat tartalmazó költemény művészi előadása méltán váltott ki a hallgatóságból viharos tapsot. Az ünnepség igaz mélysége felejthetetlen nyomot hagyott mindenki lelkében. Az ünnepség megrendezése a tevékeny és a legényegyletért minden fáradságra kész Kállói István másodelnök érdeme.

ÓBUDA (Esztergomi egyh.). Az ifjú egyesület igen szép és nagysikerű hangversenyt rendezett nov. 29-én.

A vendégművészek mellett nagy sikerrel szerepelt a rendezésben is oroszlanrésztt vállalló szájharmónika kórus, Wancze Oszkár vezetésével.

Krammarics Mihály és Galata László lelkes munkája most sem volt hiábavaló. Az egylet többi tagjai is szívvel-lélekkel dolgoztak s örülhetett a szívük a jól sikerült hangverseny után.

PÁPA (Veszprém egyh.) A pápai Legényegylet meghívására Lehmann Imre prefektus tett látogatást a nagymultu egyesületben. Németh József apátplébános szeretetteljes irányítása mellett, valamint Reindl Rafael II. elnök fáradozása révén az egyesület igen tevékeny és értékes munkásságot fejt ki. Jankó Mihály órásmester, világi elnök igen szívén viseli az egylet sorsát, ő is sokat fáradozik az iparosifjúság érdekében. Manedits Imre dékán, Berkes Gábor könyvtáros és Schlosser Géza jegyző az egyesület ifjúsági főmozgatói. A legényegylet könyvtára, sportköre, műkedvelő gárdája aktive működik. Nagyszabású ünnepség keretében köszülnék Toronyi Gyula: „Örök fény” c. színdarabjának előadására. A pápai Legényegylet működése igaz példája a vezetők és a tagok lelkes munkája eredményességének.

RÁKOSSZENTMIHÁLY

(Váci

egyh.). A Legényegylet október 25-én rendezett nagyszabású előadás megrendezésével ismét hírt adott magáról és megmutatta, hogy fáradságtalan kitartással és ambícióval dolgozik. Ezen a kívánsághangversenyen megismertük az egylet tevékeny munkásait, akik nem kímélnék semmi fáradságot és törhetetlen akaratallal dolgoznak az egyletben. Az ünnepi estet vitéz Nagy Géza pápai kamarás plébános elnök kedves és közvetlen meleg szavaival nyitotta meg. Az est keretében fellépett kiváló magyar nőtáncosunk, **Cselényi József**, kit a közönség alig akart leengedni a színpadról. Majd vendégszereplőként lépett fel **Ujlaky László**, a Nemzeti Színház tagja, ki gyönyörű szavala-taival és később villámtréfáival szó-rakoztatta a közönséget. A Központ-ból **Kálló Ferenc** művészi szavaltá-val ragadta meg a közönség érdeklő-dését és **Emőd Ödön** magánszámai-val készítette a közönséget tapsra és jókedvre. A legényegylet tagjai is ki-tettek magukért. **Csüri Zoltán** hege-dűszámai, **Follinus Márta** kedves ének-számai, **Szlavkovszky Sándor** konferálása és magánszámai szintén jókedvre hangolták a közönséget és mindenki jól érezte magát a legény-egylet által rendezett előadás alatt. A legényegylet vezetőségében válto-zás állt be: **Sebestény Sándor** egyh. elnök kinevezéséből kifolyólag a meg-üresedett elnöki széket **Buzási Ernő** káplán foglalta el, kinek fiatalos lend-ülete és akaratereje biztosítani fogja a legényegylet ezévi munkaprogramjának a megvalósítását és előbb-re fogja vinni az egyletet, mind anyagilag, mind szellemileg. **Falvi Gyula** I. dékán bevonulása után **Nadabán Péter** választották meg dé-kánnak. Reméljük, hogy ezen mun-ka, mely most az őszi munkaév kez-detén megindult, az egyletben nem fog aláhanyatlani, hanem mindig na-gyobb és nagyobb mérvet fog ölt-eeni.

BÉKÉSCSABA ERSZÉBETHELY

(Nagyvárad egyh.). **P. Pallos** Am-brus kapucinus atya vezetése mellett igazi legényegyleti élet folyik. A most megtartott közgyűlés a követke-ző vezetőséget választotta. Elnök **P. Pallos** Ambrus, világi elnök **Pásztor** Ferenc gazdasági iskolai tanár, I. dékán **Gyebnár György** asztalos, II. dékán **Raffel Sándor** borbély, jegyző **Ancsin Árpád** magánalkalmazott, pénztáros **Romvári László** számvető-ségi tisztviselő, gondnok **Sipos János** ny. MÁV tisztviselő, könyvtáros **Sor-bán János** borbély és a zenekar veze-tője **Paulik Pál** kántor. Nagy lend-ülettel indultak a fiúk az őszi munka-

év kezdetén. 26 lelkes taggal kezd-ték meg a komoly, önévelő munkát **P. Pallos** Ambrus atya hozzáértő ve-zetésével. Nagy nehézségekkel kel-lett megküzdeniök, de most már kez-denek a helyes kerékvágásba jönni.

A fiúk lelkesedése teremtette meg a legényegylet vegyes karát, amely gyönyörűen szerepelt a Vöröskereszt javára rendezett előadáson. 1942. nov. 15-én tartották meg a Vöröske-reszt javára rendezett előadást, melyen a legényegylet tagjai közül na-gyon sokan szerepeltek nagy siker-rel. Dicséretet és elismerést érdemel-nek **Bagdi József** és **Adamik Gyula**, kiknek remek szerzeményeit adta elő az énekkar, majd egyes énekszámait zenekari kísérettel **Stefanik Irénke** énekelte. Hangja tele volt színnel, csillogással, kedvességgel. Szinte ma-gával ragadta a közönséget és így nagyon sok őszinte tapsot kapott. A Központ képviselőtében megjelent **Tóth Károly** szövetségi titkár ünnepi beszédében beszélt a belső front meg-szilárdításáról, honvédtagjaink irán-ti kötelességeinkről és az egyleti zászlóról. Az előadás során még te-hetséggel és egyéni adottságaikkal kiváltak: **Botta Ilonka** énekszámai-val és kedves megjelenésével, **Vicián** Mátyás, **Kiss János**. A legényegylet ezen az estén mind anyagilag, mind erkölcsileg nagy sikert aratott és a közönség meglepéssel távozott. Nagy súlyt fektetnek a fiúk arra, hogy a fronton küzdő testvéreikkel fenntartsák a kapcsolatot a tábortól postán keresztül. Most a közeljövő-ben egyik hősi halált halt tagjuk arc-képet leplezik le a legényegyletben nagy ünneppé keretében. A hadba-vonultak felségélyezésére többször gyűjtöttek és karácsonykor is ren-deznek előadást erre a célra. Így a bajtársi szolgálat nagyon szépen ki-fejlődött, melyben a Napsugár leány-egylet tagjai is bekapcsolódnak és együtt a fiúkkal gondolnak messze a küzdő, harcoló honvédekre. A Völe-gyének iskolája most indul meg. A legényegyletnek még nagyszerű mű-kegdelő gárdája van, amelynek irányítását és vezetését **Gyarmati** László nagy hozzáértéssel végzi. Nagyszerű zenekaruk van, melyet **Paulik Pál** kántor vezet. A legény-egyletben most meginduló élet re-méljük, hogy mindig nagyobbodni fog az idő folyamán és a békészsabai erszébethelyi legényegylet szép eredményeket tud majd felmutatni.

BÉKÉSCSABA III. KERÜLET

(Nagyvárad egyh.). A legényegylet székházának megújításával a legény-egylet élete is megváltozott. **Merk** József elnök vezetése mellett nagy-szerű eredményeket ért már el. 30

fiatalos lendülettel dolgozó fiú viszi előre mindjobban a legényegylet éle-tét. A Népművelés keretében nagy-szerű előadásokkal tarkítják a hétfői gyűlést. Az ifjúság önévelése sike-reszen halad, mely eredményt **Merk** József elnök tartalmas előadásaival nagyobbít. A házasság egészségteni megvilágítását, s majd szellemi és vallástani szempontból való tisztázá-sát az elnök úr fogja majd a fiuknak több előadás keretében előadni. A kül-lönböző szakosztályok, a sakk, biliárd, pin-pong szakosztály és a műkegdelő gárda nagyszerű eredmé-nyeket mutat fel városi viszonylat-ban is. A tagok lelkesedését kissé csökkenti az a nehézség, hogy a ta-gok látszólag lassanként fogynak, mert a katonai behívások megnehe-zítik az egyleti élet továbbfejlődé-sét, de az elnök nagyszerű hozzáér-téssel ezt a nehézséget is leküzdí és ügyesen gondoskodik utánpótlásról. Az egylet anyagi ügyeit nagy hozzá-értéssel **Radnai György** pénztáros vezeti. Az egylet vezetősége szívén viseli azt a körülményt is, hogy a fia-talok jól érezzék magukat a legény-egyleti székházban és családias szel-lemet sugároznak szét az egyletben. A bajtársi szolgálat szintén kifejlő-dött és a fronton küzdő tagtestvé-rekkel leveleznek és szoros összefüg-gésbe vannak a külső fronttal. Reméljük, hogy ez a munka, mely most elkezdődött, a két legényegylet kö-zött nemes versennyé fog fejlődni és ez a körülmény azt fogja eredmé-nyezni, hogy mindkét egylet mindig többet és többet akar majd produkálni az egyleti életben.

MOHÁCS (Pécsi egyh.). Legény-egyletünk újra megkezdte őszi műkö-dését az új legényegyleti otthonban. Heti gyűléseket tartunk, melyeken **dr. Simon Vendel** városi gimn. tanár tart történelmi előadásokat. **Mohos** József kántortanító pedig az iskolán-kivüli népművelés keretében tartja nívós előadásait. Legényegyletünk szeptemberben új elnököt kapott: **Endrei István** belvárosi káplán sze-mélyében. Mivel az előbbi tisztikar jórésze katonának ment, tisztújítás folytán új dékán **Petre József** lett, A fiúk nagy szeretettel vesznek részt az Egylet munkájában. Önkéntes munkájukkal kifestették az Egyletet.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rot-tenbiller-utca 20—22.

Felolós szerkesztő és felolós kiadó: vitéz **PINTER JÓZSEF**.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.